

In amintirea lui Gyuri (Gheorghe) Amigo

In clasa noastra un singur elev era mai in varsta: Gheorghe Amigo (Amigo Gyuri). El a fost la munca obligatorie la sapatul de transee care serveau ca adapost, nu departe de Piata Libertatii,

unde era tramvaiul 5 spre Mehala. Acolo era si spitalul militar si nu departe a fost sau inca este calea ferata care trecea din Gara Mare din Iosefin spre Gara Mica din Fabric.

In ziua de 4 iulie 1944, Timisoara a fost bombardata de avioane americane. Obiectivul lor era Gara Mare si au si distrus linia de cale ferata. Fostul coleg al nostru a intrat cu inca cativa soldati intr-o transee si a avut ghinionul ca o bomba a explodat exact acolo. Cred ca a fost singurul elev care a murit in urma acestui bombardament. Fotografia lui apare impreuna cu absolventii liceului comercial, inramata negru. Era cel mai bun elev.

Anti Shlomo Katz

Amintire amara este moartea tragica si prematura a colegului nostru de clasa din Liceul Comercial Israelit. In ziua de 4 iulie dimineata, o bomba americana (In acest bombardament a fost complet distrusa gara) a pus capat vietii prietenului nostru in virsta de 18 ani. A fost jale in oras, sa nu vorbesc de durerea pierderii prietenului nostru, mult timp ne-a trebuit sa revenim.

Gyuri era cu un an mai in virsta decit noi. In 1944 am fost elevi in cl.VII. de liceu,dirigintele fiind dr. Polak Tiberiu, profesorul de contabilitate. Director era Dr. Izidor Marton, poreclit Somma. Gyuri era fiu unic, tatal lui era comerciant, locuiau in Iosefin.

Imi aduc aminte de tabloul de absolvire, din pacate l-am pierdut.

Gyuri Amigo z"l va ramine pe veci in memoria noastra.

Bubi Aroesti

Pe Amigo Gyuri l-am cunoscut, săracul, s-a prăpădit. După război, am lucrat cu mama lui într-o fabrică.

Riki Friedmann